

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci

žalobkyně: **M. M.**
zastoupená JUDr. Borisem Vacou, advokátem a společníkem Sedláček,
Vaca & spol., advokátní kancelář, s.r.o.
se sídlem Praha 1, Dlouhá 705/16, PSČ 110 00

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 6. 5. 2025, č. j. X, o invalidní důchod,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 6. 5. 2025, č. j. X, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 27 508,10 Kč, a to do deseti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejího zástupce.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaná rozhodnutím ze dne ze dne 3. 12. 2024, č. j. X (dále také jen „*prvostupňové rozhodnutí*“), zamítla žádost žalobkyně o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zdp*“) s odůvodněním, že podle posudku Institutu posuzování zdravotního stavu (dále jen

- „IPZS“) ze dne 28. 11. 2024 není žalobkyně invalidní. Dle uvedeného posudku poklesla z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pracovní schopnost žalobkyně pouze o 30 % a nesplňuje tak podmínku invalidity dle § 39 odst. 1 zdp, tj. pokles pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
2. Žalovaná rozhodnutím ze dne 6. 5. 2025, č. j. X (dále také jen „*napadené rozhodnutí*“), zamítla námitky žalobkyně a prvostupňové rozhodnutí potvrdila. Odůvodnila, že přezkoumala prvostupňové rozhodnutí v celém rozsahu včetně rozsahu uplatněných námitek, posoudila invaliditu žalobkyně a v tomto směru odkázala na lékaře IPZS II. instance nově vypracovaný posudek o invaliditě ze dne 18. 3. 2025, dle jehož závěru žalobkyně není invalidní ve smyslu ustanovení § 39 zdp. Konečná míra poklesu pracovní schopnosti žalobkyně z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla tímto posudkem o invaliditě stanovena rovněž ve výši 30 %. Lékař IPZS II. instance uvedl, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je chronický vertebrogenní algický syndrom bederní páteře na podkladě listézy L5 a protruze L/S1, stav po operačním řešení v dubnu 2024 s trvajícím lumboischiadickým syndromem s iritací S1 vlevo, bez známek senzomotorického deficitu na končetinách. Jedná se o zdravotní postižení uvedené v **kapitole XIII** (postižení svalové a kosterní soustavy), **oddílu E** (dorzopatie a spondylopatie), **položce 1b** (bolestivý syndrom páteře včetně stavů po operaci páteře nebo po úrazech páteře, degenerativní změny páteře, výhřezy meziobratlových plotének s lehkým funkčním postižením) přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*vyhláška č. 359/2009 Sb.*“), pro které stanovil míru poklesu pracovní schopnosti v rámci daného rozpětí 10-20 % na horní hranici 20 %, kterou vzhledem k vlivu zdravotního postižení na schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace podle § 3 odst. 2 citované vyhlášky zvýšil o 10 % na celkových **30 %**. Dle uvedeného posouzení žalobkyně není invalidní dle § 39 odst. 1 zdp.
3. Žalovaná uzavřela, že posudkový závěr lékaře IPZS ze dne 28. 11. 2024 lze jako správný potvrdit, neboť celkový zdravotní stav žalobkyně invaliditě neodpovídá. Žalovaná s odkazem na ustanovení § 38 zdp, dle něhož je invalidita (tj. pokles pracovní schopnosti nejméně o 35 %) jednou z nutných podmínek pro vznik nároku na invalidní důchod, a ta v případě žalobkyně nebyla prokázána, námitky jako nedůvodné zamítla a prvostupňové rozhodnutí jako správné potvrdila.

II. Obsah žaloby

4. V podané žalobě žalobkyně namítala nesprávné posouzení svého zdravotního stavu. Popsala své zdravotní potíže z důvodu „*vyhřezlých plotének*“. Uvedla, že bezprostředně po operaci (9. 4. 2024) se její stav mírně zlepšil, ale již v červenci 2024 začala mít silné bolesti páteře, které trvají dosud. Absolvovala obštriky, rehabilitační pobyt v lázních, ale neúspěšně. V listopadu 2024 podstoupila vyšetření na magnetické rezonanci, při němž jí byly zjištěny epidurální fibrózy (jizvy) s útlakem kořene S1 vlevo. Má nesnesitelné bolesti, omezení v pohybu, a tím i ve výkonu práce. Kvůli bolestem musela k 30. 11. 2024 ukončit práci kuchařky. Od prosince 2024 je v evidenci řadu práce, který pro ni nemá vhodnou práci.

5. Žalovaná se dle jejího názoru dostatečně nezabývala skutečnostmi, které vyplývají z lékařských zpráv. Namítá nesprávnost závěrů posudků IPZS obou instancí. Odvolává se na lékařské nálezy, které doložila ke své žádosti o důchod a které prokazují závažnost jejího zdravotního stavu. Zejména namítá, že epidurální fibróza jako závažný pooperační následek byl při vypracování zejména posudku IPZS II. instance zcela pominut. Žalovaná se v napadeném rozhodnutí dostatečně nevypořádala s jejími námitkami, které v tomto směru vznesla, a proto namítá jeho nepřezkoumatelnost.
6. Navrhla, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení a novému rozhodnutí a přiznal jí náhradu nákladů řízení.

III. Skutkové a právní závěry krajského soudu

7. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). O žalobě rozhodl při jednání.
8. V přezkumném řízení soud konstatoval z lékařské dokumentace IPZS posudek o zdravotním stavu žalobkyně ze dne 28. 11. 2024, dle kterého je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu E, položce 1b přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. Míru poklesu pracovní schopnosti stanovil lékař IPZS dle uvedené položky (10-20 %) na horní hranici 20 %, kterou vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvýšil o 10 % na celkových 30 %. Dle učiněného závěru žalobkyně není invalidní. Na základě uvedeného posouzení bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí, proti kterému podala žalobkyně námitky.
9. V rámci námitkového řízení byl zdravotní stav žalobkyně opětovně posouzen lékařem IPZS II. instance dne 18. 3. 2025 se stejným posudkovým závěrem. Posudkové zhodnocení je uvedeno výše v části I. tohoto rozsudku. Na základě uvedeného posouzení bylo vydáno napadené rozhodnutí.
10. V projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost občanů Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále také jen „posudková komise MPSV“ nebo „PK MPSV“), jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění.
11. Z těchto důvodů požádal krajský soud PK MPSV s pracovištěm v Hradci Králové o vypracování posudku o zdravotním stavu žalobkyně, který byl vyhotoven po jednání komise konaném dne 26. 11. 2025. Posudková komise zasedala v řádném složení za účasti odborné lékařky z oboru neurologie, zdravotní stav žalobkyně hodnotila na podkladě spisové dokumentace IPZS, spisové dokumentace IPZS pro námitkové řízení a odborných lékařských nálezů v nich obsažených a na základě vlastních poznatků. Žalobkyně byla jednání posudkové komise přítomna.
12. Po vyhodnocení všech rozhodných podkladů a skutečností stanovila posudková komise MPSV za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti chronický bolestivý

páteřový syndrom bederní páteře na podkladě listézy obratle L5 (předozadní posun obratle) a protruze (vyklenutí) ploténky L5/S1, stav po operační dekompresi a stabilizaci dne 9. 4. 2024 s trvajícím bederně sedacím syndromem s drážděním kořene S1 vlevo bez senzitivního motorického postižení na končetinách. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti stanovila podle **kapitoly XIII, oddílu E, položky 1c** (středně těžké postižení) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. na **35 %**. Střed daného procentního rozpětí (30-40 %) zvolila i se zohledněním dělnické profese.

13. PK MPSV odůvodnila, že žalobkyně měla před operací listézu L5 (posun obratle dopředu) oproti obratli S1 o 8-9 mm. Operačním zákrokem 9. 4. 2024 (dekomprese, repozice olistézy, PLIF UCentrum, Prospace) byl posun zmenšen asi na 5 mm. Bezprostředně po operaci došlo k výraznému zlepšení – zmenšení bolesti. Postupem se však v operovaném místě vytvořila jizva. V neurologickém nález (akutní vyšetření) ze dne 23. 8. 2024 jsou uváděny stupňující se potíže, stav uzavřen jako akutní blokáce LSp s propagací do obou dolních končetin. Podle magnetické rezonance z 11/2024 je páteřní kanál se známkami epidurální fibrózy vpravo a vlevo v celém recesu, v.s. útlak kořene vlevo. Žalobkyně měla trvalé bolesti v bederní páteři s vyzařováním do levé hýždě. Potíže se zhoršovaly při tělesné námaze a vleže na zádech nebo levém boku. Byla nucena užívat silná i opioidní analgetika a antidepresiva. Takto popsany stav PK MPSV i s ohledem na profesi kuchařky a servírky, kterou žalobkyně nemůže vykonávat, zhodnotila jako středně těžké postižení podle kapitoly XIII, oddílu E, položky 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. na 35%. Dle učiněného závěru je žalobkyně invalidní pro invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zdp. Vznik invalidity stanovila PK MPSV dnem akutního neplánovaného neurologického nález MUDr. M. ze dne 23. 8. 2024, v němž bylo konstatováno zhoršení stavu.
14. Při jednání soudu pověřená zástupkyně žalobkyně odkázala na žalobu a písemné vyjádření ze dne 20. 1. 2026. Uvedla, že souhlasí se závěry posudku PK MPSV ze dne 26. 11. 2025. Navrhla zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení žalované k dalšímu řízení a přiznání nákladů řízení, které se zavázala písemně vyčíslit ve lhůtě tří dnů. Pověřená pracovnice žalované vzhledem k závěrům posudkové komise MPSV ponechala konečné rozhodnutí na úvaze soudu.
15. Krajský soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu i s důkazy provedenými v řízení před správním orgánem (§ 77 odst. 2 s. ř. s.) a po provedeném dokazování v návaznosti na příslušná zákonná ustanovení dospěl k závěru, že **žaloba je důvodná**.
16. Podle ustanovení § 39 odst. 1 zdp je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
 17. V odstavci (2) cit. ustanovení je uvedeno, že jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla
 - a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
 - b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
 - c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
18. Za dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav se považuje zdravotní stav, který omezuje tělesné, smyslové nebo duševní schopnosti pojištěnce významné pro jeho pracovní

schopnost, pokud tento zdravotní stav trvá déle než 1 rok nebo podle poznatků lékařské vědy lze předpokládat, že bude trvat déle než 1 rok (§ 26 zdp).

19. Podle ustanovení § 39 odst. 4 zdp se při určování poklesu pracovní schopnosti vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.
20. Procentní míry poklesu pracovní schopnosti jsou uvedeny v příloze k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje se posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity).
21. Podle ustanovení § 2 odst. 1 cit. vyhlášky je pro stanovení procentní míry poklesu pracovní schopnosti nutné určit zdravotní postižení, která jsou příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce, a jejich vliv na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.
22. Je-li příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce více zdravotních postižení, jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce (odst. 3 cit. ustanovení).
23. V § 3 citované vyhlášky se uvádí: (1) V případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. (2) V případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce má takový vliv na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, že pokles pracovní schopnosti pojištěnce je větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. (3) Zvýšení horní hranice míry poklesu pracovní schopnosti podle odstavců 1 a 2 nesmí v úhrnu převýšit 10 procentních bodů.
24. Rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na lékařském odborném posouzení. Posuzování míry poklesu pracovní schopnosti je otázkou medicínskou a soud si o této otázce nemůže učinit úsudek sám, neboť nemá odborné medicínské znalosti (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 3. 2017, č. j. 8 Ads 180/2016-50, všechna zde citovaná rozhodnutí jsou dostupná na www.nssoud.cz). V rozsudku

Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 5. 2013, č. j. 6 Ads 11/2013-20, se uvádí: „*Správní soud sám zdravotní stav žadatele o invalidní důchod nepřezkoumává. Nejsou-li namítány jiné vady řízení, správní soud v řízení o správní žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity a změny jejího stupně, resp. v řízení o kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu, ověřuje pouze to, zda posudek příslušné posudkové komise, o němž se opírá správní rozhodnutí, je úplný a přesvědčivý (test úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku), případně – namítal-li to žalobkyně – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (test řádného složení posudkové komise).*“

25. Napadeným rozhodnutím ve spojení s prvostupňovým rozhodnutím byla zamítnuta žádost žalobkyně o invalidní důchod z důvodu nedosažení míry poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 %. V řízení před krajským soudem bylo posudkem PK MPSV s pracovištěm v Hradci Králové ze dne 26. 11. 2025 prokázáno, že žalobkyně byla již od 23. 8. 2024, tedy i k datu vydání napadeného rozhodnutí (6. 5. 2025) invalidní pro invaliditu prvního stupně ve smyslu § 39 odst. 2 písm. a) zdp. Konečná míra poklesu pracovní schopnosti byla uvedeným posudkem stanovena ve výši 35 %, což odpovídá invaliditě prvního stupně dle citovaného ustanovení. Soud proto své konečné rozhodnutí opírá o závěry posudku PK MPSV, který se liší od posouzení lékařem IPZS v prvním stupni i lékařem IPZS v námitkovém řízení, z nichž žalovaná vycházela při svém rozhodování. Posudek PK MPSV soud považuje za objektivní a přesvědčivý, tento plně dostál požadavkům vyjádřeným ve výše citovaném rozsudku Nejvyššího správního soudu, obsahuje analýzu zdravotního stavu žalobkyně, stanovení rozhodujícího zdravotního postižení na podkladě odborných nálezů a rovněž náležité odůvodnění posudkového závěru co do stanovení rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, konečné míry poklesu pracovní schopnosti, stanovení stupně a data vzniku invalidity (viz výše).
26. Vzhledem ke shora uvedenému je zřejmé, že v řízení před správním orgánem došlo k vadám, pro které krajskému soudu nezbylo, než zrušit žalobou napadené rozhodnutí pro vady řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s., neboť soud zjistil skutkový stav věci odlišně od žalované v původním správním řízení. Současně soud vrací věc žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.), v němž žalovaná bude vycházet z výsledků zjištěných krajským soudem, tedy, že žalobkyně byla ode dne 23. 8. 2024 invalidní pro invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zdp. Žalovaná žalobkyni přiznává invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně od 23. 8. 2024 za předpokladu, že žalobkyně splní i podmínku získání potřebné doby pojištění [§ 38 písm. a) za použití § 40 zdp] a současně rozhodne o doplatku invalidního důchodu.
27. Právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

V. Náklady řízení

28. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci byla úspěšná žalobkyně, má proto právo na náhradu nákladů řízení. Ty sestávají z nákladů za právní zastoupení advokátem za 4 úkony právní služby [převzetí a příprava zastoupení, 2 x písemné podání - sepsání žaloby a vyjádření ze dne 20. 1. 2026, účast na jednání soudu dne 21. 1. 2026] dle § 7 bodu 5, § 9 odst. 5 a § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) vyhlášky

Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif) po 4 620 Kč, tj. 18 480 Kč, 4 režijní paušály dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu po 450 Kč, tj. 1 800 Kč; náhrady za promeškaný čas za 6 půlhodin (strávených na cestě k soudu a zpět) po 150 Kč dle § 14 odst. 3 advokátního tarifu, tj. 900 Kč, to vše zvýšeno o 21 % sazbu DPH (osvědčení o registraci plátce DPH doloženo), tj. 4 447,80 Kč, a cestovného za cestu zástupce žalobkyně osobním automobilem k jednání soudu dne 21. 1. 2026 z Prahy do Hradce Králové a zpět dle § 13 odst. 5 advokátního tarifu (TP vozidla a vyúčtování doloženo) ve výši 1 880,30 Kč, celkem tedy **27 508,10 Kč**. Výrokem II. soud uložil žalované povinnost nahradit žalobkyni tyto prokázané náklady soudního řízení, a to k rukám jejího zástupce, který je advokátem (§ 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů za použití § 64 s. ř. s.).

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 21. ledna 2026

JUDr. Ivona Šubrtová v. r.
samosoudkyně